

Lieve Brecht,

Nog maar een paar uur geleden waren wij nog bij jou op het project, bij de kindertjes en bij je weeshuis. Niet voor te stellen, nu zitten wij in het vliegtuig op weg naar Nederland. Wat jammer dat je al weg was, maar we hebben fijn met Debby gesproken en met ibu Tjontje als ik het goed opschrijf. Eerst wil ik mijn grote bewondering voor je uitspreken Brecht, wat betreft je prachtige project. Ik ben er eerlijk gezegd diep van onder de indruk en ik denk er al de hele dag aan. Wat heb je het mooi opgezet en wat een lieflijk plekje. Ik zal uitleggen hoe wij nu zo maar verzeild zijn geraakt in Kupang (het zal ook wel een beetje de bedoeling zijn geweest!). Wij zouden vanuit Flores nog twee dagen naar Bali gaan om een beetje uit te rusten en te genieten. De vlucht van Flores naar Bali werd van zaterdag omgezet naar zondag; vliegtuig kapot. Toen opnieuw omgezet naar maandagmorgen 6 uur. Het betekende dat wij 's nachts uit de binnenlanden naar Ende moesten rijden (2 uur opgestaan). Toen liet de travel het afweten en om half vier stonden we nog in Ende. Hals over kop met de auto van de pastor naar Ende gevlogen. Net op tijd, snel de koffers ingecheckt. We zitten net wordt er gezegd dat het vliegtuig niet aankomt. Toen naar Maumere gereden en 's avonds met alle moeilijkheden van dien toch in Kupang aangekomen. De volgende dag (vandaag zouden we door kunnen vliegen naar Den Pasar. In Kupang kwamen we doodmoe aan en hebben geslapen in Astiti (midden in Kupang). We konden het natuurlijk niet laten om 's morgens naar jou te gaan, niet wetende of je er zou zijn. Jammer, je was er niet, maar ik heb toch alles kunnen zien van hetgeen jij hebt opgebouwd. We zijn zelfs in je huisje geweest en kregen van ibu Tjontje een rondleiding. Op je bureau in de studeerkamer heb ik een mooi boek voor je neergelegd: De verhalen verteller. Die moet je dus niet meer kopen!

Nu iets over je project. We kwamen onverwachts binnenvallen, maar het zag er allemaal zeer verzorgd, schoon en prachtig uit. Debby kwam direct naar ons toe en kon zelfs de naam van Gerrit noemen. Trouwens, wat een fijne en lieve vrouw. De kindertjes zaten allemaal in de klas en zagen er zichtbaar blij en gelukkig uit. Wat een leuk schooltje en wat een prachtig lesmateriaal. Wij kregen van de kinderen allemaal een hand en ze vertelden hun naam. Op de trappen hebben we prachtige foto's van de kinderen gemaakt. Je krijgt ze toegestuurd van Gerrit per email. Daarna zijn we naar het weeshuis gelopen. Ook dat ziet er mooi en functioneel uit. Alles was keurig op orde, de aanrecht was schoon en de vloeren keurig geveegd. In de mandikamer was een jongetje zijn kleren aan het wassen. Hij was ziek en drie maanden in het weeshuis. Hij had het heel erg naar zijn zin. Ook de tuin lag er goed bij, hoewel het droge tijd is. Wat jammer Brecht dat je weer naar Holland terug moet. Kan je geen visum voor een jaar krijgen? Of wil je liever niet zo lang blijven? Kortom Brecht, ik ben zeer onder de indruk en Gerrit en ik zijn samen heel trots op je. Dat ergens in Indonesia zo'n mooi project van jou ligt, is toch een heel mooi gegeven. Lieve Brecht, het ga je goed en we zullen elkaar binnenkort nog wel eens tegenkomen.

Liefs van Gerrit en Elisabeth

07.10.08 getypt op de laptop op de vlucht Signapore Amsterdam